

פרשת יתרו ~ כ"ג שבט תשפ"ד ~ גליון תמ"ז - שנה י'

זהו כהנא בנה זמני

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

מס' נתיב לד'

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב הצ"ל
דווקתו החשובה מדת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תגצב.ה.

~ המשך תורה ב' - "אמר אל הכהנים" (ויקרא כ"א) ~

יו. רבינו הק' זי"ע ועבי"א ביאר שעיקר כלי זיינו של משיח הוא התפילה - ולזכות לתפילה צריך שמירת
הברית, -ובחי' משפט- וצריך לקשר עצמו לצדיקים שבדורו, וכל התורה שלומד כל האותיות הם ניצוצי
נשמות והם נתלכשים בתוך התפילה וכו' (עי"ש באריכות ובגליונות הקודמים), איזה מאמר חז"ל מביא
רבנו הק' שמרומזו כל זה?

וזה שאמר רבה בר בר חנה: זמנא חדא קאזלינן בספינתא וחזינן ההוא פּוֹנָא דיתבא ליה חלתא אגביה, וקדחה
אגמא עלויה, סברינן יבשתא הוא, וסלקינן ואפינן ובשלן אגביה, וכד חם גבה איתהפיך, ואי לאו דהוה מקרבינן
לספינתא הוה טבעינן. פירשב"ם: דיתבא חלתא אגביה: שהיה חול נקבץ על גבו. וקדחו: עשבים על החול. וסברינן
יבשתא היא: איי הים היא.

יח. איך רבנו מפרש מאמר חז"ל זה?

וזה שאמר רבה בר בר חנה: חזינן להאי כוורא וכו', כי בגלותינו כביכול הקב"ה בהסתרת פנים, כמו שכתוב
(תהלים ל') "הסתרת פניך" - שהוא בחי' רחמים, ופנה עורף שהוא בחי' דין וכל תפילותינו ובקשתינו על זה שפנה
עורף אלינו שיחזיר את פניו, כמו שכתוב (שם פ"ו) "פנה אלי", וכמו שכתוב (במדבר ו') "יאר ה' פניו" - וכשאנו
רואים אורך הגלות, ובכל יום אנחנו צועקים אליו ואינם נושעים ויש מעמינו בני ישראל שטועים ח"ו בלבם שכת
התפילות הם לריק - אבל באמת כל התפילות, הצדיקים שבכל דור ודור הם מעלים אותם ומקיימים אותם, כמו
שכתוב "ויקם משה את המשכן", ומעלין כל שִׁפָּא וְשִׁפָּא לדוכתיה ובונין קומתה של השכינה מעט מעט עד
שיתלם שיעור קומתה אז יבוא משיח, דא "משה" וישלים אותה ויקים אותה בשלימות.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הנמ"ח זי"ע ועבי"א
שליקט הרה"ח רח"ש ראטנבערג שליט"א מחשובי חסדי ברסלב)

הצה"ק רבי יחיאל יהושע מביאלא - בעל החלקת יהושע זי"ע ועבי"א

(ליום היארצייט - כ"א שבט)

היה רגיל ללמוד ספרי מוהר"ן ותלמידו מוהרנ"ת. ונכדו סיפר שלא היה ניגש לעריכת השולחן בליל
שבת קודש לפני שהיה הוגה בספרי רבנו ז"ל.

ביומא דהילולא של מוהרנ"ת היה לומד ספר "ליקוטי הלכות" (בשם הרי"מ שכתער
שליט"א). ופעם אחת חל להיות יום ההילולא ביום ראשון, ולמד האדמו"ר בסעודה
שלישית "ליקוטי הלכות".

הפליא כמה פעמים את הענין שרבנו היה לו תלמיד הגון שכזה כמו מוהרנ"ת
למסור לו דרכי עבודתו הק'. ועוד אמר על מוהרנ"ת, "שאינן לו מה להתבייש מכל
הרבי"ס". ובהזדמנות מסוימת אמר לחסיד הרה"ח ר' מרדכי ברנד שליט"א, "צריכים
להודות לרבי נתן ברסלבער, שתודות לו נשאר שם ושארית לדרך מוהר"ן הקדוש וספריו הקדושים".
לפעמים היה לומד "ליקוטי הלכות" בעת עריכת שלחנו הטהור.

יט. א"כ מה הפי' "חזינא להאי כוורא דיתבא לה חלתא אנביה"?

וזה פירוש חזינא להאי כוורא - הוא בחי' צדיק הדור, הנקרא "דג" (עי' מאורי אור ערך "דג", ובזוה"ק ויקרא מ"ב ע"א ובדף רע"ח ע"ב) דיתבא לה חלתא אגבה" - היינו התפילות שאנו מתפללים על זה שכביכול פנה עורף אלינו - "יתבא לה" - היינו "ויביאו את המשכן אל משה", כי צריך להביא ולקשר את התפילה לצדיק שבדור.

כ. מה הכוונה "וקרחא עלה אנמא"?

"וקרחי עלה אנמא" - היינו הנשמות הבאים עם התפילה, בחי' "בתולות אחריה רעותיה וכו'", כי הנשמות הן נקראין עשבינן, כמו שכתוב (יחזקאל ט"ו) "רבבה כצמח השדה נתתיך".

כא. מה הכוונה "וסברינן יבשתא הוא" - "סלקינן ואפינן ובשלינן"?

"וסברינן יבשתא הוא" - היינו שהתפילות אינו עושה פירות, אבל באמת אינו כן אלא "סלקינן ואפינן ובשלינן" - היינו כל התפילות סלקינן ועולים, וכל מה שמרבינן בתפילה, נבנה השכינה ביותר ומכינה עצמה ליזווג, - וזה "אפינן ובשלינן" - כי אפיה ובישול הם הכנה לאכילה, לבחי' "זיווג" כמו שכתוב (בראשית ל"ט) "כי אם הלחם אשר הוא אוכל", כששתלם קומה של כל השכינה, היינו ע"י רוב התפילות יכמרו רחמיו, נתהפך מדת הדין למדת הרחמים.

כב. מה הכוונה "כד חם גבה אתהפיך"?

וזה "כד חם" - היינו כאשר יכמרו רחמיו "גבה אתהפיך" היינו שיתהפך מדת הדין למדת הרחמים.

דברות קודש ממורינו הרב שליט"א על תורה זו

צריך להיות מסור לשני לגמרי

העבודה שלנו דבר ראשון זה אהבת חברים בלב ונפש. שאדם יהיה מוכן למסור את נפשו גופו ממונו זמנו כוחו מוחו, לחבר שלו. זה דבר ראשון. ורק אז אדם יזכה למח וללב.

כל זמן שאדם עוד לא מוסר את מוחו ודבורו לחבר, אז המוח שלו הוא כמו שאדם קוטע לעצמו אבר, כורת את היד הזאת, הוא אומר - כזו יד חשובה וכזו יד יפה צריכים לחתוך אותה לשים אותה במרכז החדר ...

גם כאן דבר יפה וחשוב והוא חותך את עצמו מהחברים שלו ותולה את עצמו במרכז מרוב שהוא יפה וחשוב. יש לך יד חזקה, בסדר, היא יד טובה כשהיא מחוברת לגוף. הרגל טובה כשהיא מחוברת לגוף. העין טובה כשהיא מחוברת לגוף. תמיד צריכים את העין ואת היד ואת הרגל. אדם מראה שהוא מפיל את עצמו מהכלל מתוך הגאווה שלו והרגשת החשיבות שלו אז הוא קטע את זה, קטע חלק מאברו.

כל העבודה שלנו זה תמיד דבר ראשון אהבת חברים, שכל אחד יהיה מוכן למסור את החיים שלו למען השני. ממש למסור כל מה שיש לו למען השני. על זה נאמר הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים, עושים מאהבה ושמחים ביסורים, עליהם הכתוב אומר ואוהביו כצאת השמש בגבורתו.

ספר "אש מוהר"ן" עמוד ל"ה

~ קומי רני בלילה לראש אשמורות - שפכי כמים לבך נכח פני ה' ~

כפי בקשת מורינו הרב שליט"א

מתקיים אמירת תיקון חצות - באולם התפילות (ברח' עידו הנביא) בחבורה

בניגון מורינו הרב שליט"א

בנקודת חצות שמים את האפר על הראש ומתחילין תיקון חצות

והשי"ת מצפה ומחכה כבר לנאלינו נאולת עולם ולבנות בית מקדשינו ותפארתינו וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה בקרוב בקרוב אמן.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת יתרו ~ כ"ג שבט תשפ"ד ~ גליון תמ"ז - שנה י'

שפ"ד אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

ההר בקולות וברקים וקול שופר - עפ"י ר"א מזרחי, וכיון שנסתלק הם רשאיין לעלות.

צו. "היובל", מה הכוונה?
הוא שופר של איל.

צו. מאיזה לשון זה?
שכן בערביא קורין לדכרא (איל) 'יובלא'.

צח. איזה שופר זה היה?
ושופר של אילו של יצחק היה.

צט. "וירד משה מן ההר אל העם", מה מלמד לנו הפסוק?
מלמד שלא היה משה פונה לעסקיו אלא מן ההר אל העם.

ק. "היו נכונים לשלשת ימים", מה הכוונה?
א) לסוף שלשת ימים הוא יום רביעי שהוסיף משה יום אחד מדעתו כדברי רבי יוסי, (אם קבלת התורה היה בשבת, ורבי יוסי סובר שביום הראשון בשבת היה ראש חודש סיון ובאותו יום לא אמר להם כלום בגלל חולשת הדרך, שהרי בראש חודש סיון באו למדבר סיני במפרש הפסוק ט"ו ויום שני עלה בהשכמה ונאמרה לו "כה תאמר" וגו' עד "אלה הדברים" וגו' ובא ואמר לישראל כל אותו ענין, וביום השלישי אמר להם מצות הגבלה "הגבל את העם", וברביעי השכים גם כן ועלה ואותו היום נאמרה לו מצות הפרשה דהיינו "וקדשתם היום ומחר" וגו' ואם כן נשאר עד שבת שלשה ימים שלמים, ולפי"ז יהיה פירוש "שלשת ימים" לסוף שלשת ימים כלומר ליום הרביעי דהיינו שבת קודש, ואע"פ שכתוב "וקדשתם היום ומחר" הוסיף משה רבנו יום אחד מדעתו, ואמר להם לשלשת ימים, והסכימה דעת המקום יתברך לדעתו, והראיה שהרי לא שרתה שכינה עד הבוקר של יום שבת, ונמצא לדיעה זו שהיה מתן תורה בשבעה בסיון - עפ"י ספר זכרון).

קא. מה היא הדעה השניה בזה?

ולדברי האומר בששה בחודש ניתנו עשרת הדברים, לא הוסיף משה כלום, (זהו דעת חכמים האומרים שבששה בחודש היה מתן תורה וסוברים שראש חודש סיון היה בשני בשבת, ולא הוסיף משה רבינו יום מדעתו לפי

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בשיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

פח. "לעיני כל העם", מה למדים מזה שכתוב לעיני "בל" העם? (שהי"ל "לעיניהם" - עפ"י משכיל לדוד).

מלמד שלא היה בהם סומא, שנתרפאו כולם.

פז. "והגבלת את העם סביב לאמר", מה הכוונה?

קבע להם תחומין לסימן שלא יקרבו מן הגבול והלאה.

ץ. "והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בחר ונגע בקצהו", מה למדים מזה שכתוב "לאמר"?

הגבול אומר להם השמרו מעלות מכאן והלאה.

צא. האם רק הגבול הזהירם ומשה לא היה צריך להזהירם?

ואתה תזהירם על כך, (כלומר ואין צריך לומר שאתה תזהירם על כך - עפ"י ספר זכרון, ועי' עוד שי למורא בשם משכיל לדוד).

צב. "ונגע בקצהו", מה משמיענו בזה?

אפילו בקצהו.

צג. "לא תגע בו יד בני סקול יסקל או ירה ייך", מה למדין מזה? (שכתוב כי סקול יסקל או ירה ייך לשון עתיד,

שהי"ל סקל סקל, או ירה ירה - רש"י סנהדרין מ"ה:).

מכאן לנסקלין שהם נדחין למטה מבית הסקילה שהיה גבוה שתי קומות, (שתי קומות - כמו שתי פעמים קומת אדם, והטעם כדי שימות מהר ואם יהיה גבוה יותר יתפור גופו ואיבריו מתפסקים - עפ"י המשנה והגמרא ופרש"י סנהדרין מ"ה, ו').

צד. מה פירוש "ייך"?

ישלך למטה לארץ, כמו "ירה ביים".

צה. "במשך היובל המה יעלו בחר", מה פירושו?

במשך היובל - כשימשוך היובל קול ארוך הוא סימן סילוק השכינה והפסקת הקול, (שהרי השכינה באה על

שמצות הפרשה לדעתם נאמרה לו בחמישי בשבת - עפ"י ספר זכרון).

קב. מה יהיה הפירוש לפי דעה זו "לשלושת ימים"?

ו"לשלושת ימים" - כמו ליום השלישי, (יום השלישי להפרשה, והיינו ג"כ ביום השבת דלכולי עלמא בשבת ניתנה תורה - עפ"י ספר זכרון).

קג. "ויהי ביום השלישי בהיות הפקר", מה מלמד לנו הכתוב?

מלמד שהקדים על ידם, מה שאין דרך בשר ודם לעשות כן שיהא הרב ממתין לתלמיד, וכן מצינו ביחזקאל "קום צא אל הבקעה וגו' ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד ה' עומד".

קד. "ויוצא משה את העם לקראת האלקים", מה משמיענו בזה?

מגיד שהשכינה יצאה לקראתם, כחתן היוצא לקראת כלה.

קה. היכן זה מרומז עוד בתורה?

וזוהו שנאמר "ה' מסיני בא", ולא נאמר "לסיני בא".

קו. "ויתיצבו בתחתית ההר", מה הכוונה?

(א) לפי פשוטו ברגלי ההר (ב) ומדרשו, שנתלש ההר ממקומו ונכפה עליהם כגיגית.

קז. "והר סיני עשן כולו", מה פירושו של "עשן"?

אין 'עשן' זה שם דבר שהרי נקוד השי"ן פת"ח לשון פעל, כמו אמר, שמר, שמע, לכך תרגומו "תַּגְּנַן כוליה" ולא תרגם "תַּגְּנָא".

קה. מה פירוש "עשן" בשאר מקומות?

וכל עֶשֶׂן שבמקרא נקודים קמץ, מפני שהוא שם דבר.

קפ. "ויעל עשנו כעשן הכבשן", איזה כבשן?

כבשן - של סיד.

קי. יכול כבשן זה ולא יותר?

תלמוד לומר "בוער כאש עד לב השמים", ומה תלמוד לומר "כבשן", לְשַׁבֵּר את האוזן מה שהיא יכולה לשמוע, (-נותן לבריות סימן הניכר להם).

קיב. היכן מצינו עוד דוגמאות כאלו?

כיוצא בו "כאריה ישאג" - וכי מי נתן כח בארי? אלא הוא! והכתוב מושלו כאריה, אלא אנו מכניין ומדמין אותו לבריותיו כדי לְשַׁבֵּר את האוזן מה שיכולה לשמוע, כיוצא בו "וקולו כקול מים רבים" - וכי מי נתן קול למים והלא הוא, ואתה מכנה אותו לדמותו לבריותיו, אלא כדי לְשַׁבֵּר את האוזן.

קיב. "ויהי קול השופר הולך וְחִזַּק מאד", מה משמיענו בזה?

מנהג הדיוט כל זמן שהוא מאריך לתקוע קולו מחליש וכוהה, אבל כאן הולך וְחִזַּק מאוד.

קיג. ולמה עשה הקב"ה כך?

ולמה כך, מתחילה לְשַׁבֵּר את אזניהם מה שיכולין לשמוע.

קיד. "משה ידבר והאלקים יעננו בקול", מה משמיענו התורה בזה?

כשהיה משה מדבר ומשמיע הדברות לישראל, שהרי לא שמעו מפי הגבורה אלא "אנכי" ו"לא יהיה לך", והקדוש ברוך הוא מסייעו לתת בו כח להיות קולו מגביר ונשמע.

קיז. "יעננו בקול", מה הכוונה?

יעננו על דבר הקול, (פירוש על דבר קולו של משה שהיה מתאווה וחפץ שישמעו כל ישראל קולו ולא יהיה קולו נמוך, על זה ענהו השי"ת והגביר קולו ששמעו כל ישראל - לבוש האורה).

קכז. היכן מצינו דוגמא כזו?

כמו (מלכים י"ח כ"ד) "אשר יענה באש" - על דבר האש להורידו.

קכז. "וירד ה' על הר סיני", יכול ירד עליו ממש?

תלמוד לומר (שמות כ' י"ט) "כי מן השמים דברתי עמכם", מלמד שהרכין שמים עליונים ותחתונים והציען על גבי ההר כמצע על המטה וירד כסא הכבוד עליהם, (ועי' שי למורא עפ"י משכיל לדוד).

קכח. "וירד ה' על הר סיני", יכול ירד עליו ממש?

תלמוד לומר (שמות כ' י"ט) "כי מן השמים דברתי עמכם", מלמד שהרכין שמים העליונים ותחתונים והציען על גבי ההר כמצע על המטה וירד כסא הכבוד עליהם (מלשון הכתוב "על הר סיני על ראש ההר" שהוא כפל לשון, שהיה לו לומר "על ראש הר סיני" ע"כ מפרש רש"י שירידה אחת לשמים שהציע על ההר וירידה נוספת שירד כסא הכבוד עליהם - עפ"י משכיל לדוד).

קיט. ויאמר ה' אל משה "רד העד בעם", מה הכוונה "העד בעם"?

התרה בהם שלא לעלות בהר, (בפרשת מקץ (בראשית מ"ג ג) כבר פירש"י ש"העד" הוא לשון התראה מפני שסתם התראה מתרה בו בפני עדים - עפ"י ר"א מזרחי).

קכ. "פן יהרסו" וגו', מה הכוונה?

שלא יהרסו את מצבם על ידי שתאוותם אל ה' לראות ויקרבו לצד ההר, (שלא ישנו את מעמדם שהם נצבים בו, שלא יעברו את הגבול להתקרב לצד ההר, ודבר זה נקרא הריסה והפרדה של מצב האנשים, וכמו שפירש"י להלן בפסוק זה - עפ"י ר"א מזרחי ועוד).

קכא. "ונפל ממנו רב", מה רואים מזה שכתוב "ונפל" לשון יחיד? (עפ"י ר"א מזרחי).

כל מה שיפול מהם אפילו הוא יחידי חשוב לפני רב, (לשון המכילתא "ונפל ממנו רב"...) יחידי שיפול מהם הרי הוא על ככולם... ויחידי שיוטל מהם הרי הוא עלי כנגד כל מעשה בראשית... (עפ"י ר"א מזרחי ועוד)).

דיבורים הרצבי להבות אש כזה שזכינו לשמוע ממזרחנו הרב שליט"א
 הנבועים מגיל הטבע מקוד חכמה רבנו הקדוש מוה"ר"ן והמליצו הקדוש מוה"ר"ה עובדי"א
 בעקבות האמונה והקדושה והנאמרה והחכמה והשפיעה שמהל בבורותי שקיבצו רמשיהאבריק יסודי פילם לטוהר ולכנס נפשוהומו
 והמנוח מכל סת נפשו והלכעני מלכנו אש והמנהיג הקדושה ושפיעה זה ויראנו חללנו כבודך והמנהיג באש ובנוש חלוקים שנת שמיים

הרב ותלמיד יביאו את העולם לתכלית השלמות

זה הרב ותלמיד שרק הם יביאו את אור הגאולה. הם יביאו את העולם לתכלית השלמות, שתכלית השלמות שהתקון יהיה דוקא אחרי החטא, אחרי מה שכל אחד עבר. כי כל אחד עבר מה שעבר. דוקא עכשיו התשובה תהיה ביתר שאת, עונות נהפכים לזכויות, ירידה תכלית העליה. כמה שיש לאדם יותר ירידות, הפל יאיר יותר באור יקריות, וזה הרב והתלמיד. ועכשיו הנשמה של ר' נתן מתעברת בכל אחד ואחד. תמיד ביארצייט של הצדיק הנשמה שלו מתעברת בכל אחד ואחד. יש צדיקים שנקראים צדיקים, אבל אפילו שהם מתעברים, אין על מה להתעבר, אין בזה שום אור. פה, כל מי שמקשר עם הנשמה של ר' נתן, על ידו נפעל תקון כל העולמות בתכלית תכלית השלמות, שגם אם אדם לא היה אוכל מעין הדעת. כי מדוע ה' נתן לאדם לאכול מעין הדעת? הרי ה' היה יכול לעצור אותו.

ארץ רעשה

כתוב בתיקוני זוהר (דף ק"ט.ו)⁶, למה "ארורה האדמה בעבורך" (בראשית ג, ז), שהאדמה היתה צריכה לרעד מפה. כי כשאדם רוצה לעשות עברה האדמה פשוט רועדת, אדם הולך לעשות משהו לא טוב, פתאום הוא רועד. למה הוא רועד? כי באותו רגע האדמה רועדת. עכשיו היתה רועדת אדמה בעין גדי, 3.7. למי שיש טפת רגישות היה מרגיש איך שהאדמה רועדת אפילו בירושלים.

טיל שאהב אותם מאד בגלל התהלים

במהרן הבטיחו אלף היכלות למי שיפעיל את הטיל 'שאהב' הזה. בנתיים התהלים שלנו פועלים יותר טוב, מפרק תהלים אחד, במכה אחת עפו שם ארבעים אלף איש. הם מחכים להפעיל את הטיל שלהם, כל מי שאומר אני אכחיד את ישראל, אחסל את ישראל בשגיה אחת, הכל חוזר עליהם. היה להם טילי 'שאהב', כאלה טילים, בנתיים פרק תהלים אחד, תקון הפללי אחד פועל יותר מכל הטילים, מכל אטום שפעולם. האדמה כל פעם רועדת. אז אומר התקוני זוהר: מדוע ה' קלל את האדמה? כי האדמה היתה צריכה מפה לרעד. אם היא היתה מפה רועדת, אדם הראשון היה נופל, שובר יד, שובר רגל, ולא היה אוכל מעין הדעת.

תפילות ממורינו הרב שליט"א
(מתוך רבבות התפילות)

רבנו של עולם כל יכול, זכני לזכר את התורה הקדושה יומם ⁹⁶ ולילה ^{81 = 177}, ולא אשכח שום אות מן התורה הקדושה, לא בגמרא, לא ברש"י, ולא בתוספות, לא ברמב"ם, ולא בשלחן ערוך, לא בטור, ולא בראשונים, ולא באחרונים. ואזכה למדרגת "אני חבצלת השרון שושנת העמקים", לחבוק נשוק ייחוד, "תורי ⁶¹⁶ זהב ¹⁷¹ נעשה ⁴¹⁵ לך עם ⁵⁰ עם ¹¹⁰ נקודות ⁵⁶⁶ הכסף" ^{165 = 1946}, ותמיד אשתוק למבזים אותי ומחרפים ומשפילים אותי, כמו שנאמר "ואהביו כצאת השמש בגבורתו", תולה ⁴⁴¹ ארץ ²⁹¹ על ¹⁰⁰ בלימה ⁸⁷, יטיב ³¹ לנו ⁸⁶ בתיבה ⁴³⁷ החתימה ^{468 = 1946}.

רבנו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מזימה, רחם עלי, שאוכל ללמוד הרבה גמרא ומשניות בעל פה ובקלות, בבקיאות ובעיון, ולהצליח בלמודים, ולהיות הכי טוב בפתה, והכל ללמוד ולהבין טוב, ולזכור טוב, ורק ארצה דברים טובים. ואכבד את אבא ואמא, ולא אריב עם האחים והאחיות. ואהיה תמיד בענוה ושפלות, כמו אברהם אבינו "עפר ואפר". ורק יהיו לי מחשבות טובות, ותתן לי כח להתפלל בכח ככונה מלה במלה, ותמיד אהיה מרצה ושמה כמה שיש לי, ותמיד אהיה שמח ולא ארצה שום דבר יותר. ותמיד אתפלל בצבור. ואזכה לחברים טובים, ולהיות חבר טוב, ולא להעליב שום חבר, ושום ילד, ושום אה ושום אחות, ואהיה ירא שמים באמת, ויתקיים בי המאמר 'הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים עושים מאהבה ושמחים ב'ספורין עליהם הפתוב אומר ואהביו כצאת השמש בגבורתו'.

להתוודע ולהגלות כי ה' הוא מלך על כל הארץ

השי"ת ברוב רחמיו לאין קץ התחיל להאיר אור חדש של התגלות אלוקות שיש מנהיג עשה עושה ויעשה לכל המעשים ואין עוד מלבדו.

נוכח גלי הכפירה ומבול של אפיקורסות של שלטון הרשע שמכריזים כל הזמן מרידה נוראה.

השי"ת שלח לנו מלאך מושיע ומשבר ומנתץ כל דעות הכוזבות המכריז לעומתם כל הנע ורנע שאין עוד מלבדו אין עוד ממש ואין שום מציאות בלעדו ואין שום מקרה בעולם כלל אין טבע אין כוחי ועוצם ידי אין צבא אין שלטון כי לה' המלוכה ומושל בנוים וכל הרשעה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת ודון מן הארץ.

נוכח גלי ההפקרות והרדיפה הנוראה אחר תאוות הבלי עוה"ז והאווירה ההרסנית של חיים של הכל הבלים קנאה תאוה כבוד מחלוקת ושנאת חנם ר"ל.

עומד הצדיק וצועק וזועק בקול גדול קול חוצב להבות אש שהעולם אינו הפקר ואית דין ואית דיין ואין שום חיים בעולם רק התורה הקדושה לימוד גמ' וקצוה"ח בעיון שש עשרה שעות שמונה עשרה שעות וחיון מזה הכל דמיון כוזב.

נוכח גלי הקרירות הנוראה האופפת את כל היקום ונוגסת ואוכלת כל חלקה טובה וכמעט שכחו שהאדם לא נברא אלא להתענג על ה' ויש בכל אחד מעם קדוש ניצוץ אלוקי ומים רבים לא יוכל לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה.

עומד הצדיק ומקהיל קהילות יומם ולילה ומבעיר אש קודש ברכבות ישראל ומפעיל חיות חדש של נעימות התפילה שעות על שעות בשירות ותשבחות למלך אל חי וקיים וריקודים בשמחה עצומה שאין לה קץ שכל הכל חמדת תאוות השפלות נמוגות ונמסות ומתבטלות נוכח הנועם העליון של קרבת ה' כמו"ש ואני קרבת אלקים לי טוב.

השי"ת כבר הכטיח לגאלינו ואין ישראל נגאלים אלא בתשובה ובקרוב בקרוב יתגלה פאר יופי וחסן הצדיק לעין כל חי, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הצדיק מסתכל עליו - ומחזק אותו וחוזר בתשובה שלימה

ב' אלפים-תקי"ג) השבוע סיפר יהודי יקר מאנשי הצדיק סיפור פלא זה, זה היה לפני כמה שנים כשהיה מוריניו הרב שליט"א בגלות במדינת הולנד, והנ"ל היה אז במצב ירוד עד כ"כ שנפל לגמרי ולא הניח תפילין ולא שבת וכו' ואחיו אמר לו בוא ניסע לאומן ובדרך נבקר גם בהולנד אצל הרב ברלנד שליט"א, והאח אמר זאת לאביו והאבא אמר תקח אותו היכן שאתה רוצה (כי היה ממש מיואש מהמצב שלו) והם נסעו להולנד, והנה כשהגיעו למקום שהצדיק נמצא שם, פתאום קיבל התעוררות של תשובה והלך לטבול בנהר שהיה שם אבל הנהר היה קר וקפוא ורק הניח רגלו במים הקפואים הוציאו מהר מעוצם הקרירות אבל אחר כמה ימים התחזק ושוב הלך לטבול והתחזק וטבל במים הקפואים, והלך למקום שהרב שליט"א התפלל עם הציבור (באיזה גינה בחוץ) והצדיק מתחיל זמירות הבוקר עם הציבור בנעימות שאין לשער והציבור עמדו סביב הרב שליט"א אבל הנ"ל עמד קצת רחוק מהרב שליט"א - פתאום הצדיק מסמן בידיו סימן להפסיק הנגינה, וכולם שותקים והרב שליט"א פונה להיהודי הנ"ל ומסתכל עליו ומתחיל לשבח איך אתה מאיר אתה זורח כמו השמש וכו' והוא קיבל מזה התחזקות עצום והחליט זהו זה אני חוזר בתשובה שלימה והיום הוא אחד מאנשי הצדיק ועוסק בעבודת השי"ת ולומד וכו'.

בגליון התחדשות פורסם לאחרונה סיפורים נפלאים מזמן שהותו של מוריניו הרב שליט"א בזימבבואה, ומסופר שם כשהגיעו שנים מתלמידי הצדיק לשהות עם הצדיק ותיכף כשהגיעו הרב שליט"א אמר להם שילוו אותו לשדה להתבודד להשי"ת והרב שליט"א יוצא איתם ומתחיל לשיר "הושיעה את עמך וברך את נחלתך וכו'" במשך שעה, ואח"כ התחיל לשיר "נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה'" בנעימות שאי אפשר לשער וכך הלכו במשך שעתים וחצי.

הרב מצביע בידו שם יש מים - רוה"ק גלוי

ב' אלפים-תקי"ד) (המשך מהגליון הנ"ל) ... פתאום הרב אומר "עכשיו נתפלל מנחה, והרב שליט"א אמר צריך ליטול ידים לפני מנחה" מצידו של הרב שליט"א היה גדל צמחים וכו' והרב שליט"א מצביע שם יש בור עם מים הלכנו לכיוון השיחים ובאמת ראינו שם בור עם מים, רצינו לטבול את הידים אבל הרב שליט"א אמר צריך כלי ליטול ידים ... אמרתי לעצמי איפה נמצא כלי כאן בסוף העולם, אבל הרי - "כל העולם כולו לא נברא אלא בשביל זה" (ברכות ו' ע"ב), ובדיוק ליד הבור ראיתי פחית שימורים עקומה עם חלודה שמישהו השאיר שם אי פעם, אבל ר' משה יישר את הפחית ולא נהיה שם שום סדק למרות שבדרך כלל בפחיות שימורים כשמנסים ליישר בחזרה נעשה סדקים, - הוא מילא את הפחית מים ויצק על ידי הרב שליט"א.

הגוי ראה את צורת הצדיק ואימה ופחד נפל עליו

ב' אלפים-תקט"ו)... לפתע הכושי התחיל לקלל ולצעוק לכיוון הרב שליט"א, פחדנו מאד, אנחנו נמצאים באמצע שדה של שום מקום א"א לדעת מה הכושי האימתני והשיכור הזה ירצה לעשות, הרב שליט"א כבר הסתובב לחזור לכיוון ההפוך כשהוא אוחז ביד אחו את ר' ש"ח ריכטר ומהצד השני ר' משה ואני נשארתי מאחורה כביכול להגן על הרב ונעמדתי בינו לבין הרב שליט"א, הכושי כמובן לא התרגש ממני והמשיך לצעוד לכיוון הרב, או אז הרב שליט"א ביישוב הדעת שאין דומה לו טובב רק את פניו לכיוון הגוי ונתן בו את עיניו הקדושות ואז קרה משהו שלא אשכח בחיים, הגוי התחיל לצרוח ולנופף בידיו בתחנונים כאחד העומד על הגרדום ומתחנן לפני שהורגים אותו, הוא צעק בטירוף נוא! נוא! הרב שליט"א הסתובב בחזרה והכושי הענק ברח כל עוד נפשו בו.

"גלידה" גימ' ב"ן - והוא נפקד בזש"ק ב"ה

ב' אלפים-תקט"ז) סיפר הרה"ח ר' א. ר. הי"ו פעם היה בביתו של מוריניו הרב שליט"א והצדיק אומר לו שיכין "גלידה", והוא הכין הגלידה והצדיק אומר לו גלידה בגימ' ב"ן עוד מעט יכנס כאן מישהו שאין לו בנים וניתן לו הגלידה ויפקד בזש"ק - והנה תוך זמן קצר נכנס אברך שעברו כמה שנים מחתונתו ועדיין לא נפקד והרב שליט"א נתן לו הגלידה ואומר לו שיאכל מזה הוא וב"ב תחי ויפקדו בעזה"י - וכן היה שב"ה בחסדי השי"ת נפקד בזש"ק כברכת הצדיק.

~ ים של סיפורי אמונה - מול מבול של אפיקורסות ~

רבנו הק' זי"ע ועבי"א אמר, לפני ביאת המשיח יהיה מבול של אפיקורסות, ונאנת, אוי איך יוכלו אנשים מועטים לעמוד בנסיונות נגד כל העולם - וזה מה שאנו רואים ר"ל כזה מבול, השלטון הרשע אינו מפסיק להסית ולהדיח ר"ל ורבבות רבבות נשמות טהורות מתחנכים חינוך של כפירה ר"ל פריצות חילול שבת ודיעות כוזבות של כוחי ועוצם ידי, כאילו העולם הפקר ח"ו.

אבל לעומת זה השי"ת שלח לנו מלאך מושיע צדיק יסוד עולם שאינו מפסיק לצעוק ולשאוג בקול גדול שמהרהר מסוף העולם ועד סופו "אין עוד מלבדו" אין עוד ממש, וכל הבלי העולם הזה ותאוותיו הכל דמיון כוזב אין שלטון אין צבא אין שום דבר, יש השי"ת ותורתו הק', וחוף מזה הכל הכל הבליים ודמיון כוזב, וכל הזמן שומעים המון המון סיפורי ניסים ונפלאות סיפורי בעש"ט ותלמידיו הקדושים ממש והכל ממקורות נאמנים וזה התגלות האמונה בהשי"ת ובתורתו הק' ובצדיקיו האמיתיים באופן עצום, ובקרוב בקרוב נזכה בהתגלות כבוד מלכותו עלינו, וכל עם ישראל יהזור בתשובה שלימה, וכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ, ותמלוך אתה הוא ה' לבדך על כל מעשיך בקרוב בקרוב אמן.

בס"ד בר"ה

קריאה נרגשת

בחסדי השי"ת זכינו להו"ל עשרה חלקים ברוב פאר והדר מסיפורי הצדיק שליט"א ומכיון שהושקע בזה המון טירחה והוצאות ורוצים למכרו במחיר מוזל כדי שכל אחד יוכל להנות מאור חדש זה באנו בקריאה נרגשת לכל גדיבי לב לתרום בעין יפה.

ג.ב. מי שתורם סכום 1480 ש"ח, אזי יזכה לזכות של חלק אחד שימכר במחיר של 10 ש"ח. לתרומות נא לפנות לפל.

0583298902

ובזכות הצדקה יזכה לרוב ברכות אמן.

קו ברסלב

* 9148

(מס' 8 - 1 באידיש)

בחו"ל ארה"ב

1845640007

סיפורי תורה | 058 318 9062

בחסדי השם יתברך יצא לאור עשר חלקים עם סיפורים נפלאים על הצדיק הקדוש הרב אליעזר ברלנד שליט"א שדחתפרסמו בגיליון "שפי"ד אמר נחמני"

ניתן לחשיב:

נחמד נחמ"ד 'שום ננים'

אצל ר' אהרון שושן: 050.412.0653

או בחנות ספרים עין יעקב-מא"ש

בברסלב בוערת אש

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'

זי"ל ע"י מכון "שפי"ד אמר נחמני" דחסדי ברסלב עיר העתיקה ירושלים תובכ"א

אפשר להשיג את הגליון בחנות ספרים ותשמישי קדושה בעין יעקב מול השיטבלאך במאה שערים